

vendighed derfor tilstede, og det forekommer mig ikke at der er her, da Loven vel uden den kan paa den rette Tid være bekendt paa de forskjellige Steder i Landet, saameget mere som det i Loven er bestemt, at den træder i Kraft den 1ste April, saa at det, selv om den et eller andet Sted først skulde komme nogle Dage senere, ikke bliver af nogen praktisk Betydning.

Finantsministeren: Jeg skal tillade mig at bemærke, at det kun er i formel Henseende, at Folkethingets Finantsudvalg kan siges at have taget Initiativet i denne Sag. Initiativet til Lovudkastets Fremkomst er virkelig taget af Finantsministeriet. Jeg skal tillade mig kortelig at berøre det Historiske ved den Fremgangsmaade, som i denne Sag er fulgt, for at det kan sees, af hvilken Grund denne Form er bleven valgt. Da det for Finantsministeriet blev klart, at Finantsloven ikke vilde kunne blive vedtaget inden 1ste April, maatte det være at tage under Overveelse, hvorledes den foreløbige Indtægts- og Udgiftsbevilling hensigtsmæssigt kunde være at affatte. Det var ingenlunde liqvåd, hvorledes det skulde ske; der foresaa navnlig 2 Alternativer: om man skulde gaae ud fra at Loven om Hartkornets Egnalsering, ligesom ogsaa den ligeledes Rigsdagens foreliggende Sag om Omordningen af flere ældre Skatter, kunde tillægges Lovskraft fra 1ste Januar d. N. eller fra 1ste Januar næste Aar. Den foreløbige Indtægts- og Udgifts-Bevilling maatte rettes derefter, og affattes forskjelligt, eftersom det ene eller det andet Alternativ maatte vinde Rigsdagens Bifald og nærmest det Things Bifald, for hvilket denne Sag var forelagt. Jeg tilstillede da Udvalget for Finantsloven tvende Lovudkast, beregnede paa hvert af disse Alternativer, og udbad mig en Conference med det, efterat det havde gjort sig bekendt med dem. Først da Udvalget udtalte det bestemt som sin Overbeviisning, og ligeledes at Folkethinget i sin Heelhed turde være meest tilbøielig til at vælge Skatte-Forandringens Ikrafttræden fra 1ste Januar næste Aar, og ikke fra 1ste Januar d. N., kunde der tages Bestemmelse om, hvilket af de tvende Udcast med Hensyn til den foreløbige Indtægts- og Udgiftsbevilling, der maatte

være at forelægge. Tiden var derved imidlertid bleven mere fremrykket, og netop for at fremskynde Sagen og ikke udsætte den, indtil Ministeriet kunde erhverve Hs. Majestæts Approbation paa Forelæggelsen af et af disse Lovudkast — hvis Forelæggelse tilligemed ikke støttede sig til Ministeriets Anskuelse om, hvad der var hensigtsmæssigt og rigtigst, hvilken Afsæeg noget fra Finantscomiteens, idet Ministeriet antager, at de paagjældende Love kunde være traadte i Kraft den 1ste Januar — for under alle Omstændigheder at fremskynde Sagen, bestemte Finantscomiteen sig til at fremlægge dette Udcast efter Dereenskomst med Finantsministeren. Regjeringen bestander sig saaledes i fuldkommen Dereensstemmelse med Lovudkastet, naar det engang er opgivet, at faae de paagjældende Love til at træde i Kraft fra den 1ste Januar d. N.

Foraaavdt den ærede Taler har fundet det mindre rigtigst, at der stod, at Regjeringen var kun bemyndiget til foreløbigt at afholde de nødvendige løbende Udgifter, troer jeg, at han har opfattet dette Ord foreløbigt urigtigt. Jeg troer ikke, at det udelukker, at der kan være enkelte Udgifter, som ifølge deres Bestaafsenhed, ved nærmere at undersøges, maa findes at have en endelig Charakter; men Udtrykket foreløbigt tilsigter kun, at en Revision af disse Udgifter senere af Statsrevisionen kan foranlediges, og under alle Omstændigheder at saadanne Udgifter, som støtte sig til et Forslag, og ikke til det i Finantsloven, kun bør være foreløbige med Forbehold af endelig Afslutning, naar Finantsloven er vedtaget. Foraaavdt den samme ærede Taler har fundet det tvivlsomt, at man ikke havde indskrænket sig til at bemyndige Regjeringen til at afholde de nødvendige løbende Udgifter efter de hidtil gjældende Regler, men tillige havde tilføjet den Bestemmelse, at de Hovedsummer og særskilte Poster, som ere optagne i Finantsloven, ikke overføres, maa jeg dertil bemærke, at Anledningen er den, at adskillige af de hidtilværende Udgifter, ifølge Regjeringens eget Forslag i Finantsloven, ere foreslaaede nedsatte, og det kan jo ikke være Meningen, at Regjeringen skulde have en større Bemyndigelse ved den foreløbige Indtægts- og Udgifts-Bevilling end den, den